İşçi Bülteni Özel Sayı: 492 * Fiyatı: 25 Kr * EKİM 2009

ÇİĞLİ İŞÇİ BÜLTENİ

İMF-DB'nin acı reçetelerini sokakta yırtalım!

Kapitalizmin krizi devam ediyor. Krizin etkileri arttıkça patronlar ve onların temsilcisi hükümetler işçi ve emekçilere yönelik saldırılarını arttırıyorlar. Sıfır zam dayatmalarıyla, ücretlerin düşürülmesiyle, işçi çıkarmalarla, tüketim mallarına yapılan fahiş zamlarla vb. uygulamalarla kendi yarattıkları krizin bedelini biz işçi-emekçilere ödetmeye çalışıyorlar. İşsizler ordusu çığ gibi büyümeye devam ediyor. Krizi bahane ederek İşsizlik Fonu'nu yağmalamaya, kıdem tazminatı hakkımızı elimizden almaya çalışıyorlar.

İşte böylesi bir dönemde emperyalist-kapitalist sistemin iki mali kuruluşu İMF (Uluslararası Para Fonu) ve Dünya Bankası Türkiye'de toplandı. İşçilerin ve emekçi halkların düşmanı bu iki emperyalist suç örgütü, işçi sınıfı ve emekçilerin sömürüsünü katmerleştirmek, bizleri daha fazla açlık ve sefalete mahkum etmek için zirvelerini İstanbul'da gerçekleştirdiler.

1-7 Ekim tarihlerinde İstanbul'da toplanan İMF-DB zirvesi soframızdaki son kırıntıya da el koymak için bir araya geldi ve bu amaç doğrultusunda çeşitli toplantılar düzenledi. Bu zamana kadar el attıkları her ülkeyi sermayenin çıkarları doğrultusunda talan eden bu haydut takımı Türkiye'deki işbirlikçiler tarafından saygıyla karşılandı. İstanbul'un koca bir bölgesi işçi-emekçilerin kanıyla beslenen bu haydutların güvenliği için güvenlik kordonu altına alındı, yollar trafiğe kapatıldı. Aynı zamanda ABD haricinde ilk defa başka bir ülkede ikinci zirvesini gerçekleştiren emperyalist haydutların Türkiye'ye gelmeleri bir bütün olarak sermaye devleti ve onun sözcüleri tarafından övgüye konu edildi.

Emperyalizmin iki mali kuruluşu olan İMF ve DB on yıllarca işçi-emekçileri azgın sömürü koşullarına mahkum etmiştir ve etmeye devam etmektedir. Ve bugün her ne kadar "ekonomimiz sağlam" ve "her şey yolunda" denilerek pembe bir tablo çizilmeye çalışılsa da Türkiye'de krizin etkileri artmaya devam etmektedir. Böyle bir dönemde İMF ve DB zirvesinin Türkiye'de toplanması boşuna değildir.

ABD'nin etkin taşeronu olarak Türkiye önemli bir yerde durmaktadır ve son dönemde "önemli" roller üstlenmeye hazırlanmaktadır. Tayyip Erdoğan, bir yandan "İMF'ye ümüğümüzü sıktırmayız" diye üfürürken diğer yandan imza atmadan İMF'nin acı reçetelerini uygulamaktadır. Zirve sonrası ise görüşmelere devam edeceklerini ilan etmişlerdir.

İMF-Dünya Bankası'nın ortaya koymuş olduğu politikalar bu zamana kadar işçi ve emekçilere yıkım, açlık, sefalet ve sosyal hakların gaspından başka hiçbir şey getirmedi. İMF'nin tarihine bakıldığında bu açık bir şekilde

görülmektedir. İMF İkinci Dünya Savaşı'nın ardından bir araya gelen emperyalistlerin ekonomik alandaki politikalarının bir parçasıdır. Emperyalistler dünya üzerindeki zenginlikleri paylaşmak için az gelişmiş ülkeleri İMF aracılığı ile kendilerine bağımlı hale getirmişlerdir. Az gelişmiş ülkelerin bir taraftan doğal ve toplumsal zenginliklerine el konulurken, diğer taraftan da bu ülkeleri borç bataklığına sürükleyerek kendilerine bağlamışlardır. Bu kurumlar eliyle ortaya konulan ve sermaye hükümetlerinin hayata geçirdikleri uygulamalarla KİT'ler özelleştirilmiş, ücretlerimiz düşürülmüş, sosyal güvencemiz elimizden alınmış, işsizlik artmış ve işçi-emekçiler için yıkım demek olan birçok kölelik yasası hayata geçirilmiştir ve geçirilmeye devam etmektedir.

Bu zamana kadar bizlere bir kurtuluş olarak gösterilen IMF reçeteleri sefaletin artmasından, sömürünün katmerleşmesinden başka bir şey getirmedi ve getirmeyecektir. Kar mantığı üzerine kurulu bir sistem olan emperyalist-kapitalist sistem ve onun kurumları, işçi ve emekçilerin sömürüsü üzerinden devamını sağlıyor. Böyle bir işleyiş içerisinde İMF-DB gibi emperyalist kurumların ve onların programlarını uygulayan hükümetlerin sermayenin çıkarları doğrultusunda işçi-emekçiler için yıkım demek olan yasaları çıkarmaları kaçınılmaz bir durumdur. Bizzat bugün yaşamakta olduğumuz koşullar bunun en açık ve net bir göstergesidir. Ülkemizde asgari ücret açlık sınırının altındadır ve sosyal haklarımız her geçen gün elimizden alınmaktadır. Sessiz kaldığımız her geçen günde yaşadığımız koşullar daha da kötüleşecektir.

Patronlar krizi fırsata çevirip servetlerine servet katmaktalar. İMF-DB temsilcileri ve kapitalist patronlar bizim yaşam koşullarımızı belirleyecek kararlar almaktadırlar. Sermaye hükümetleri alınan kararları uygulamaya koymakta ve bizleri açlığa mahkum etmektedir. Tüm bunları durdurmak, bize reva görülen açlığı ve sefaleti parçalamak, sömürü sistemine son vermek ise bizlerin ellerindedir.

Taleplerimiz doğrultusunda örgütlenmekten, İMF'nin acı reçetelerini sokakta parçalamaktan başka yolumuz bulunmamaktadır.

Çiğli İşçi Platformu

Meslek liseleri Koç Holding´e köle mi yetiştiriyor?

Merhaba arkadaşlar;

Ben meslek lisesinden bu yıl mezun oldum. Meslek lisesine gitme nedenim malum; tıpkı her emekçi çocuğu gibi üniversiteyi parasızlıktan okuyamayacağım daha ortaokuldan belli olduğu için ailem (her işçi-emekçi çocuğu gibi) erken hayata atılmam gerektiğini düşünüp beni meslek lisesine gönderdi. Öyle de oldu. Babamın ve annemin maaşı eve zor yetiyorken beni dershaneye gönderemediler. Doğal olarak üniversiteyi kazanamadım. Bunun üzerine okulda önüme bir kâğıt koyarak imzalamamı istediler. Kâğıt "ömür boyunca Koç Holding'de çalışacağım" diye yazan bir sözleşmeydi. Bunu imzalamayacağımı, meslek liselerinde okuyan öğrencilerin de köle olmadığını söylediğimde "bak sen iyi bir çocuksun sana o kadar yardım gönderdiler" diye beni ikna etmeye çalıştılar. Ben onu imzalasaydım ömür boyu Koç Holding'in kölesi olduğumu beyan eden bir antlaşma yapmış olacaktım. Bu da sermaye düzeninin meslek liselerine bakışını gösteriyor ve yardımlarının nedenini açıkça ortaya koyuyor.

Hayatımı sürdürebilmek ve geçinebilmek için iş aramaya başladım. AOSB'de dolaşmaya başladım. Meslek lisesi mezunu olduğum için iş bulacağımdan o kadar emindim ki... Fakat dolaştığım neredeyse her fabrikada işçi alan olmuyordu. Düşünün yaşınız daha çok genç ve elinizde bir meslek bildiğinize dair diploma... Ve dışarıda iş arayan 13 milyondan fazla işsiz... Demek ki bu düzenin işçilere ihtiyacı olduğu kadar işsizlere de ihtiyacı varmış diye o zaman anladım. Niyetleri sömürülerek çalışan işçilere, için de benim de bulunduğum işsizlik ordusunu gösterip "seni de bu işsizlik ordusuna gönderirim benim verdiğim paraya razı olacaksın" diye tehdit etmekmiş. Böylece çalışan işçiler ücretli köleliğe boyun eğmektedirler.

Ben tüm işçileri diplomalı işsizliğe, kıdem tazminatının gaspına ve istihdam bürolarının açılması saldırısına, ücretli köleliğe ve bunları doğuran kapitalizme karşı mücadele etmeye çağırıyorum. İşsizlikten korkmadan, insanca yaşayabileceğimiz bir dünyada yaşamak mümkün ve bu bizlerin ellerindedir. Bu dünyayı yeniden ve üretenler adına yaratmak için birleşelim.

Kapitalist patronlar için kriz bitti, onlar için Çiğli OSB'de "kriz yok keriz var"!

Krizin faturasını kapitalist patronlara ödetelim!

Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi Müdürü ve Özgün Boya'nın sahibi Hilmi Uğurtaş Ege TV'yle yaptığı röportajında "Çiğli OSB'de kriz yok keriz var" diyordu. Hilmi Uğurtaş şunları söylüyor: "*Kriz patlak verdiğinde Organize Sanayi'nde 60 fabrika kapanmıştı, şu an kapalı fabrika sayısı 46. 6 bin işçi ise işten atılmıştı. (İlk zamanda ulusal basında 7000 işçi çıkartılmıştı diye verilmişti bu haber). Şimdi birçok fabrikaya işçi alımları oldu. İşçi alımları devam ediyor. Son dönemden bu yana Çiğli AOSB için olumlu hareketlenmeler var. Enerji kullanım kapasitesinde önemli ölçüde artış var. Enerji kullanımı geçen aya göre % 5, krizin ilk zamanlarına göre % 25 artmış bulunuyor. Yani hareket var, faaliyet var, üretim var. Çiğli Organize'de 600 fabrika kapasitemiz var. Şu an için 493 fabrika aktif olarak çalışıyor. 7 fabrika satılık. 32 fabrika ise kiralık durumda. Yani 532 fabrikanın aktif çalışma kapasitesine sahibiz. Yeni gelen kiracılarımız var. Umuyoruz ki önümüzdeki günler daha iyi olacak*".

Evet, kriz çoktan bitmişti. Hilmi Uğurtaş, doğru söylüyordu. Peki, kriz kim için bitmişti? Biz işçilerin durumunda bir düzelme olmadığına göre kriz patronlar için bitmişti. Birçoğunu belki hiç mi hiç vurmamıştı. Onlar "kriz var" yaygarası yaparak, kriz fırsatçılığını sürdürme derdindeydiler.

Hilmi Uğurtaş, Özgün Boya'nın sahibi. Krizin ilk dönemlerinde Çiğli AOSB Müdürlüğü seçimleri vardı. Hilmi Uğurtaş aday olduğu için işçilerini "ücretli" izne gönderdi. "İyi patron, güçlü patron" imajı yaratacaktı. İkinci kez yönetime geldikten sonra yaptığı ilk iş kriz fırsatçılığı oldu. İşçileri işten attı. "Krizde kapanan 60 fabrika var" dedi. Gerçekten iflas mı ettiler, yoksa Çiğli Organize'de kapatıp başka bir yerde yeni fabrika mı açtılar?

Kapalı olanlardan bir tanesi Erze Plastik Çember Fabrikası. İşçiler Aliağa'ya taşınacağını söylüyordu. Kemalpaşa'daki fabrikası sendikalı ve çalışanlar şu anda grevde. Ayrıca Çiğli Organize'nin aşağı kısmında, sahilde Erze Plastik Çember Fabrika inşaatı var. "Krizden etkilendi" denilen fabrikalardan birisi de üretimin yoğun olduğu dönemlerde 1000 işçinin çalıştığı

Çiğli Organize'nin en büyük metal fabrikası olan Klimasan'dı. Organize'deki fabrikasının (depoları dahil) 3 katı büyüklüğünde 80 dönüm üzerinde kurulu bulunan fabrikada üretime devam ediyor. Yani yine biz işçileri kandırmaya çalışıyorlar.

Enerji kullanımında artış olduğu söyleniyor. Evet, 7 gün 24 saat çalışan birçok fabrika var. Biz işçilere daha fazla üretmemiz için daha çok baskı yapılıyor. Birçok fabrikada fazla mesaiden işçiler bunalmış durumdalar. Ve tabii bir de "kriz var" denilerek fazla mesai ücretleri ödenmiyor. Görünen o ki kriz sadece patronlara bitti. Biz işçiler için kriz hiç bitmedi.

Birçoğumuz borçlarımızı, kiralarımızı ödeyemiyoruz. Kredi kartlarımıza sürekli gecikme bedeli olarak faiz ödüyoruz. Aldığımız para yetmediği ve geç ödendiği için çoğumuz bayramı parasız geçirdik. Fakat onların lüks hayatında kötüleşme olmadı ve bir sorun yaşamadılar. Çünkü bütün zenginlikler, her şey onlarındı. Denizciler Döküm'de patronuyla tartışan bir işçinin patronuna söylediği gibi "bu fabrikada kriz yok keriz var!"

Evet, bizi hala aşağılıyorlar, aptal yerine koymaya çalışıyorlar. Gece gündüz çalıştırıyor, "para yok" diyorlar. Peki ya biz? Onların karşısında daha ne kadar sessiz kalacağız? Bizi aşağılamalarına ve hakaret etmelerine daha ne kadar göz yumacağız? Bu sessizliğin patlamasının artık zamanı gelmedi mi?

Unutmayalım ki suskunluğumuz köleliğimizdir. Kölelik zincirlerimizi kıralım! Patronların tüm yalan, hakaret, aldatmaca ve aşağılamalarına karşı örgütlenelim, mücadele edelim, onlardan hesap soralım!

Çiğli Organize'den bir metal işçisi

Ellerimizin kaybedecek bir şeyi yok!

Merhaba arkadaşlar,

Ben Çiğli Organize'de çalışan bir işçiyim. Ülkemizin yaşam koşulları oldukça ağır ve zor. Ülkemizde bir sürü kurum, bakan, amir, memur var ama ne acıdır ki onca işsizi gören yok. Milyonlarca işsiz evine bir ekmek götüremezken iş bulduğunda ise en zor ve ağır koşullarda çalışmaya mahkum ediliyor.

Peki işçiler daha neyi bekliyor? Ağlamayan bebeğe süt vermiyorlar. Sel olur garibanı vurur, kar yağar gariban üşür. Zengin gene zengin, onlara ne sel vurur ne kış. Fabrikasını sel basar malları ziyan olur fakat o sigortadan parasını tıkır tıkır alır. Çalıştırdığı işçisine de "selden zarar gördük bizi idare et" der. Yine olan işçi-emekçiye olur. Bunları gördüğümüz, bildiğimiz halde hiçbirimizden bir ses çıkmıyor. Daha neyi bekliyoruz! Herhalde gökten sihirli bir değnek inecek ve herşeyi değiştirecek değil.

Biz fabrikamızda bir grup işçi olarak örgütlenmeye ve sendikalaşmaya karar verdik. Bu durum da işçi düşmanlarının işine gelmiyor. Bizlere korku vermek için belli belirsiz bahanelerle işçi arkadaşlarımızı işten çıkartıyorlar. Bizi de işten atma tehditleriyle, kötü çalışma koşullarıyla geri adım attırmaya çalışıyorlar. Ama bizler de geri adım atmayacağız ve kararlılığımızı sürdürüyoruz. Bugün fabrikada iş olmayabilir ya da az olabilir. Ama patron unutmasın ki işler çoğaldığında, bizlere işi düştüğünde ona gereken yanıtı vereceğiz. Bu yanıt "işçiyiz, güçlüyüz ve örgütlüyüz" olmalıdır. Çünkü emek demek güç demek. Bizler de emeğimizle güçlüyüz.

Örgütlenme döneminde birçok saldırıya maruz kaldık. Patronun son yaptığı saldırılardan biri de, çalışma arkadaşlarımızdan belli kişilerin isimleri istemesiydi. Fakat biz "duymadım-bilmiyorum-görmedim" sözleriyle karşılık verdik. Böyle bir örgütlü tepkiyle karşılaşan patron ne yapacağını şaşırdı ve geri adım attı.

Çalışma koşullarımız insan sağlığına çok zararlı. Çünkü çalıştığımız yer bir kot fabrikası; yıkama, kumlama, kimyasal malzemeler dolu ve koruyucu hiçbir malzeme verilmiyor. Arada bir koruyucu malzeme verilse bile maskelerin 6 ayda bir değiştirilmesi gerekiyorken ama bu yapılmıyor. Kumlama yasak olmasına rağmen kumlama yapılıyor ve hiçbir koruyucu malzeme kullandırılmadan atılan kimyasallar insanın boğazını ve gözlerini yakıyor. İçeridcki pis havayı temizlesin diye konulan fanlar bozuk. Sadece gürültü yapıyor, onun dışında bir işe yaramıyor. Bu sağlıksız çalışma ortamından kaynaklı arkadaşlarımızın çoğu hemen hemen her ay hastaneye gitmek zorunda kalıyorlar. Bu da yetmezmiş gibi vardiyalı çalıştığımız halde patron "işe gelmeden önce ya da sonra hastaneye git ve sakın rapor alma" diyerek bizleri tehdit ediyor. İşsizlik korkusundan kimse çok zor durumda kalmadıkça hastaneye gitmiyor. Gitse bile rapor almıyor.

Biz tüm bu sorunlarımıza karşı ilk adımı attık. "Birlikten kuvvet doğar" diyerek örgütlendik ve doğru bir iş yaptık. Şimdilerde örgütlenme çalışmamız güzel gidiyor ve inanıyorum ki biz işçiler bunu başaracağız. Çünkü çalıştığım işyerinde daha önce böyle bir çalışma yapılmamış, yapmaya çalışanları da hemen işten atmışlar. Yaptıkları işin bilincinde değillermiş, yeterince örgütlenememişler. Kendi sınırlı deneyimleri ile örgütlenmeye çalışmışlar. Bu da bir işe yaramamış.

Bilinçli olmak, yasaları bilmek çok işe yarıyor arkadaşlar. Bunun için bizler de çok çalıştık, okuduk, sorduk, araştırdık, kafalarımıza takılanları bilen kişilerle paylaştık. Bilmediklerimizi öğrendik ve karşımıza "örgütlen ve güçlü ol" çıktı, biz bu bulmacayı böyle çözdük. Dilerim ki, bunu okuyan işçi-işsiz herkes azimli, bilinçli ve örgütlü olsun! Örgütlü olmak için fedakarlıkta bulunsun! Fedakarlıkta bulunan herkes paylaşır, paylaştırır, arkamıza baktığımızda yanımızda birilerinin olduğunu görürüz.

İyi bir yaşam, iyi bir çalışma koşulu bizlerin elinde arkadaşlar. Korkunun hiçbir şeye faydası yok. Çalıştığımız fabrikada bir mücadele başlattık. Mücadelemizde değişik zorluklar yaşadık ve hala da yaşıyoruz. Fakat çocuklarımız iyi bir gelecek yaşasınlar diye mücadeleye devam ediyoruz. Çocuklarının zor şartlarda yaşamasını istemiyorsan, sen de bir ışık yak ve aydınlığa doğru yürümekten çekinme. Ekmek, su ne kadar öncmliyse öğrenmek, bilmek, okumak, mücadele etmek, örgütlenmek ve örgütlemekte o kadar ihtiyaç.

Hep duyuyoruz, Avrupa'da işçilerin aldıkları ücret Türkiye'den daha yüksek, çalışma koşulları rahat ve insan sağlığına uygun diye. Ama gelin bir de onlara

sorun ne cevap verecekler; "Biz bunları hakettik, hep birlikte mücadele ettik. Haklarımızı kazanmak için yeri geldi çatıştık yeri geldi dayak yedik. Bunlar için hep mücadele verdik ve sonunda biz kazandık" diyecekler.

Bizler de işçi sınıfı olarak birlik ve beraberliğimizi sağlarsak her türlü hakkımızı alırız. Yılmadan, kararlı adımlarla yürürsek işte o zaman her şey güzel ve iyi olur. Şakşakçı tavrımızı bırakıp savaşçı tavrımızı ön plana çıkartırsak, yalakalığı bırakıp çalışma arkadaşlarımıza sahip çıkarsak, fabrikalarda ortak kararlar alırsak ve "bu işçilerden bir şey olmaz" tavrından vazgeçersek, işte işçi sınıfı o zaman kazanır.

Ben, benim için değil kendin için bir şeyler yapmanı istiyorum, bugünü değil yarınları görmeni istiyorum. Madem ölümlü dünya sen de üretensin, işçisin o zaman dünyanın en güzel zenginliklerini ilk önce sen hakediyorsun. Çünkü çalışan ve üreten biziz. Ezilen biz, ezen patronlar olmasın diyorsan; bizlere güven ve mücadele için sen de elini taşın altına koy! İnan ki eline bir şey olmayacak çünkü bizim ellerimiz nasır tutmuş, ellerimizin kaybedecek bir şeyi yok, korkma hiçbir şey kaybetmezsin.

Bir tekstil işçisi

Kent AŞ. işçileri hakları ve talepleri için Ankara yürüyüşünde!

Kent AŞ işçisi direnişine devam ediyor. Karşıyaka Belediye Başkanı Cevat Durak temizlik işlerini taşerona vermek için Kent AŞ'de çalışan 300 temizlik işçisini işten atmıştı. Çünkü Cevat Durak'ta tüm patronlar gibi sendikalı işçi istemiyordu. Cevat Durak'ın bu saldırısına karşı işçiler önce şantiycyi işgal etti, polis baskınıyla şantiyeden çıkarıldıktan sonra şantiye kapısında çadırlar kurarak aileleriyle birlikte beklemeye başladılar. Bu bekleyişleri 5 ayı geride bırakarak sürüyor.

Evet, sendikasız, iş güvencesiz, geleceksiz yaşamayı reddeden; işini, onurunu, kendisinin ve çocuklarının geleceğini korumak için direnişe geçen Kent AŞ işçilerinin direnişi 5. ayını geride bıraktı. Kent AŞ işçisi sendikalı olarak işine geri dönmeye, kazanmaya, kazana kadar da direnişini sürdürmeye kararlı.

Kent AŞ'de yaşananlar biz Çiğli Organize işçilerine hiç de yabancı değildir. Çiğli Organize'deki fabrikalarda da taşeronlaştırma alabildiğine yaygındır. Çiğli Organize patronlarının örgütlü işçiye, sendikanın "s" sine dahi tahammülleri yoktur. Bunun içinde tüm patronlar ortak hareket etmektedirler. Tıpkı şu ana kadar zenginler sınıfından hiç kimsenin Cevat Durak'a karşı en ufak bir söz söylememesi gibi. Çünkü hepsi Cevat Durak gibi düşünmektedirler, aynı sınıfa mensupturlar. Bu yüzden Kent AŞ direnişi biz Çiğli Organize işçilerine örnek olmalıdır. İşini, onurunu, geleceğini korumanın kararlılığı, kriz döneminde işten atılan 7 bin organize işçisi arkadaşımızın suskunluğunu bundan sonra bozabilmek için örnek olmalıdır.

Kent AŞ işçileri, CHP'li belediyeler ve İzmir Büyük Şehir Belediyesi taleplerine kulaklarını tıkadıkları için Ankara'ya yürüyüşe başladılar. Bu yürüyüşün ardından da bir sonuç alınamazsa açlık grevine ve ardından ölüm orucuna başlamayı düşünüyorlar. Kent AŞ işçileri yıllardır yapılmayan ve işçilerin kararlılığının bir göstergesi olan Ankara yürüyüşündeler.

Biz Çiğli Organize işçileri fabrikamızda, mahallemizde, bulunduğumuz her yerde Kent AŞ işçisinin haklılığını anlatmalı, direnişini desteklemeliyiz. Bugün, Kent AŞ işçisinin başına gelen, sessiz kalırsak ve bu direnişi yalnız bırakırsak yarın bizim de başımıza gelecektir. Yani, Kent AŞ işçisi kazanırsa tüm işçiler kazanacak, kaybederse tüm işçiler kaybedecektir. Kent AŞ işçisiyle dayanışmak için yapacağımız en anlamlı iş ise; fabrikalarımızda işçi arkadaşlarımızla yanyana gelerek örgütlenmek ve hak arama mücadelesini büyütmek olacaktır. Patronların saldırılarına karşı sessiz kalmayalım, örgütlenelim, mücadele edelim.

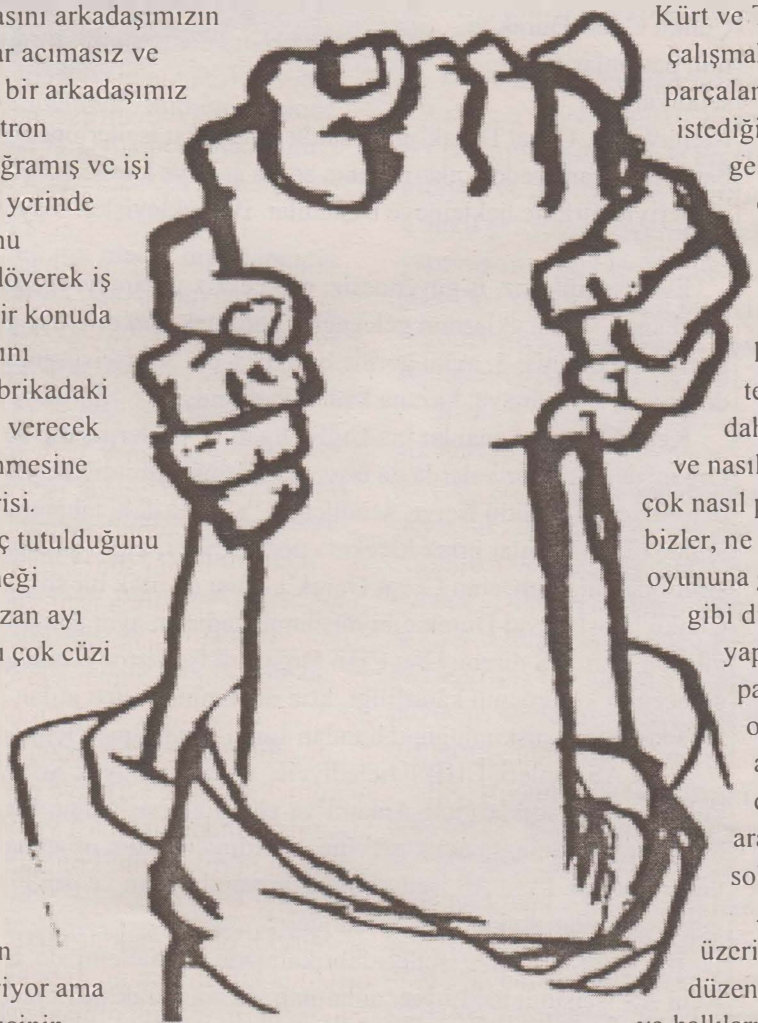
Bizleri dinsel, ulusal ve cinsel kimliklerimizden dolayı bölmek isteyen patronlara karşı birleşmeliyiz...

Üreten biziz yöneten de biz olmalıyız!

İzmir AOSB Çiğli'de bir mermer fabrikasında çalışmaktayım. Size, geçen yıl hacca giden patronumuz hakkında birkaç bilgi vereceğim. Fabrikada çalışan işçilerin değeri, fabrikada işlenen bir taş kadar yok. Geçen yıl işlediği taşın kırılması sonucu eli kesilen işçi arkadaşımızı hastaneye götürmeyecek ve bir hata sonucu kırılan taşın parasını arkadaşımızın ücretinden kesecek kadar acımasız ve paragöz biri. Daha önce bir arkadaşımız yanlış taş kestiği için patron tarafından fiziki darba uğramış ve işi bırakmıştı. Akli dengesi yerinde olmayan halasının oğlunu çalıştıran ve arada onu döverek iş yaptıran patron, başka bir konuda kendisinin yanlış yaptığını söyleyen bir arkadaşı fabrikadaki en pis ve en tehlikeli işe verecek kadar kendine laf söylenmesine tahammül edemeyen birisi.

Ramazan ayında oruç tutulduğunu bahane ederek öğle yemeği vermeyen patron, Ramazan ayı sonunda yemek karşılığı çok cüzi miktarda para vererek gerçek niyetini bir kere daha göstermiş oldu. Üstelik fabrikada sadece 3 arkadaşımız oruç tutmasına rağmen yemek vermedi. Cuma namazına gitmek isteyen arkadaşlarımıza izin veriyor ama namazda geçen süreyi işçinin ücretinden kesiyor! Buna itiraz eden işçiye ise arsızca yanıt verdi: "İbadeti bana mı yapıyorsunuz? Tabii ki keseceğim. Hem ibadetin için biraz paran kesilmiş çok mu?" Yeri geldiğinde işçilerin dini duygularını istismar eden patronun bu yanıtı da gösteriyor ki, patronlar için paradan daha kutsal bir şey yok.

Patron, geçen yılbaşı krizi bahane ederek ücretlere zam yapmadı ve yılbaşı erzakını kaldırdı. Resmi tatil sayılan yılbaşında ise bizleri normal mesai ile çalıştırdı. Yarım ücret olan bayram ikramiyesini ise çeyrek ücrete düşürdü.

Fabrikada pek çok Alevi, Sünni, Kürt ve Türk işçi kardeşimiz çalışmakta. Bizleri bölmek, parçalamak, örgütsüzleştirmek ve istediği gibi yönetmek için yeri geldiğinde dinimizi, cinsiyetimizi, ulusal kimliğimizi kullanan patronlar için aslında bizlerin dini, ne de ulusal kimliği umrunda. Onların tek düşündükleri bizleri daha fazla nasıl sömüreceği ve nasıl bizim sırtımızdan daha çok nasıl para kazanacağıdır. Ama bizler, ne yazık ki patronların oyununa geliyor ve onların istediği gibi dinsel ve ulusal ayrımcılık yapıyoruz. Bu durum bizim patronlara karşı tek yumruk olmamızı ve hakkımızı almamızı engelliyor. Bu durumdan yararlanıp aramıza kolayca nifak sokuyorlar.

Artık patronların para üzerine kurulu bu aşağılık düzenlerini yıkmak için işçilerin ve halkların gönüllü birliğini kurmalıyız. Eşit, insanca ve gecelerinde aç yatmadığımız bir yaşam sürmek ve işçilerin düzenini kurabilmek için örgütlü mücadele etmeliyiz. Üreten ve yöneten biz olmak için örgütlenmeliyiz!

Yaşasın işçilerin birliği!

Yaşasın örgütlü mücadelemiz!

Kıdem tazminatı hakkımızı gaspettirmeyelim!

Yaklaşık 7 yıl boyunca birçok saldırı yasasına imza atan AKP hükümeti, kıdem tazminatı hakkımızı gaspetmek için çalışmalarına devam ediyor. Çıkardıkları her yasa emek düşmanı olduklarını gösteriyor. Çalışma yaşamını ilgilendiren her yasa değişikliğinde kıdem tazminatlarının gaspı da gündeme getirildi. TİS dönemlerinde de kıdem tazminatı hep patronların hedefinde oldu. Patronlar bu saldırılarını hayata geçirebilirlerse bu durumunda işçi sınıfı en temel kazanımlarından birini daha kaybedecek.

Kıdem tazminatı nedir, ne zaman yasalaştı?

Kıdem tazminatı, bir işyerinde belirli bir süre çalışıp iş sözleşmesi sona eren işçiye veya ölümü halinde mirasçılarına, hizmet süresi ile ücretine göre değişen miktarda işveren tarafından ödenmesi gereken parayı ifade eder.

Kıdem tazminatı ilk olarak 1936 yılında iş yasasında yer aldı, 12 Eylül askeri darbesi sonrasında kuşa çevrildi. İşçi ücretlerinin düşmesi nedeniyle kıdem tazminatı da eridi. Ancak her yıl için bir brüt aylık değerinde olan kıdem tazminatı işçiler açısından hala da önemli bir yerde duruyor. Kıdem Tazminatı Yasası ilk çıktığında, işçilerin kıdem tazminatını hak etmeleri için 5 yıl çalışma şartı getirilmişti. Her yıl için 15 günlük maaş tutarı üzerinden hesaplanan kıdem tazminatı, işçilerin mücadeleleri sonucu 1 yıl çalışma zorunluluğu ve 30 gün üzerinden hesaplanmaya başlandı.

Ancak sermayeye hizmeti temel görev kabul eden AKP hükümeti, patronların yükünü azaltacak bir anlayışla değişik alternatifler üzerinde çalışmaya devam etmektedir. Kıdem tazminatının her tam yıl için 30 günlük brüt ücretten 15 günlük brüt ücrete indirilmesini gündemleştirmeye başladılar.

İşçi ve emekçilerin ekonomik, sosyal haklarını tırpanlamak için hükümetin yıllardır hummalı bir çalışma içerisinde olduğu, sermayenin istekleri doğrultusunda pek çok düzenleme yaptığı biliniyor. Ancak sermayenin hak gaspları konusunda istekleri bitmiyor. Kıdem tazminatı hakkının ortadan kaldırılması sermayenin en temel taleplerinden biri durumundadır. Özellikle son yıllarda İMF ve Dünya Bankası ile sermaye örgütleri kıdem tazminatının kaldırılması için hükümet üzerindeki baskıyı oldukça arttırmış bulunuyorlar.

Bilindiği gibi, AKP hükümeti tarafından çıkartılan yeni İş Yasası'nda kıdem tazminatının kaldırılması, bunun yerine göstermelik bir "kıdem tazminatı fonu" kurulması yönünde bir düzenleme de yer almaktaydı. Tazminat fona devredilirse, patronlar bu fona ödeme yapacak. İşçilerin fondan yararlanabilmesi içinse en az 10 yıl çalışması gerekiyor. Patronun ödeme yapmaması halinde ise işçiye para verilip verilmeyeceği noktasında herhangi bir açıklık bulunmuyor. Ayrıca paranın diğer fonlarda olduğu gibi hortumlanması ya da kuşa çevrilmiş bir biçimde işçiye ödenmesi tehlikesi de bulunuyor.

Fon, ciddi olarak en son 15-16 Eylül 2004 tarihlerinde toplanan 9. Çalışma Meclisi'nde gündeme getirildi, ancak işçi ve patron örgütlerinin tepkisi üzerine "fonun kapsamlı bir şekilde tartışılıp değerlendirildikten sonra gündeme getirilmesi" kararı alındı. Fakat son anda işçilerin tepkisinden çekinen hükümet bu konudaki düzenlemeyi yasadan çıkarttı ve daha uygun bir zamana erteledi. 2008'in başlarında meclisten geçirilen "İstihdam Paketi"nde de benzer bir düzenleme yer almaktaydı. Şu günlerde gerek hükümet, gerekse sermaye çevreleri kıdem tazminatının kaldırılması ve bölgesel asgari ücret, istihdam büroları gibi konuları yeniden dillendirmeye başladılar.

Sürekli olarak haklarımızın elimizden alındığı bir ortamda kıdem tazminatı hakkımızı da kaybetmemek için işçilerin uyanık olması gerekiyor. Kıdem tazminatı yasasının iptal edilmesi için öncü işçiler ve kimi sendikalar mücadele ediyorlar. Fakat bu sınırlılıktaki bir mücadele her an meclisten geçme tehlikesi olan kıdem tazminatı yasasını püskürtmeye yetmeyecektir. Bu nedenle bütün işçilerin yasayı püskürtmek için mücadeleye katılması bir zorunluluk olarak yine işçilerin önünde durmaktadır.

İMF ve Dünya Bankası Zirvesi'ne militan yanıt!

İstanbul'da 6 Ekim sabahı Başbakan Tayyip Erdoğan'ın yaptığı açılış konuşmasıyla başlayan İMF-Dünya Bankası toplantıları ilerici, devrimci kurumlar, sendikalar ve demokratik kitle örgütleri tarafından protestolarla karşılandı. İMF-DB protestolarını azgın polis terörüyle bastırmaya çalışan sermaye devleti ve kolluk güçleri Taksim'den Harbiye'deki Kongre Vadisi'ne yürümek isteyen antiemperyalistlere gaz bombaları, tazyikli su ve plastik mermilerle saldırdı.

İşçiler, emekçiler, ilerici ve devrimci güçler meşru eylemlerine saldıran kolluk güçleriyle İstanbul sokaklarında çatıştılar.

Azgın polis terörüne maruz kalan eylemciler her yeri eylem alanına çevirirken protestolar sırasında 90'ı aşkın antiemperyalist gözaltına alındı.

Emperyalist-kapitalist sistemin belkemiği ve sembolü olan bankalar eylemcilerin öfkesinin hedefi oldu. Eylemciler 3 saati aşkın bir süre aralıksız olarak, toplumsal zenginlikleri yağmalayan, milyonlarca işçi ve emekçiyi sefalete mahkum eden emperyalistlerin ülkeden gitmesi için eylem yaptılar, kendilerine azgınca saldıran polisle çatıştılar.

Toplantının ikinci günü antiemperyalistler bir kez daha sokaklara çıktı. 7 Ekim günü ilerici ve devrimci güçler Şişli ve civarında militan çatışmalara imza attılar. Eylemciler, geçtikleri her cadde ve sokakta emperyalizmin simgesi olan banka ve ATM'leri tahrip ettiler. Kitleyi taciz eden polis otolarına gereken yanıtı verdiler.

Taksim, Pangaltı, Şişli, Mecidiyeköy hattını eylem alanına çeviren ilerici, devrimci güçler yaklaşık iki saat süren çatışmaların ardından Okmeydanı tarafına çekildiler. Emperyalist haydutlar, militan kitle eylemleri sayesinde, kendilerini kırmızı halılarla karşılayan işbirlikçi ve uşak takımının aksine ülkenin gerçek sahiplerinin, işçi ve emekçilerin, devrimcilerin öfkesinden kendilerini kurtaramadılar, hakketikleri gibi karşılandılar.

İzmir'de İMF-DB karşıtı eylemlerden... "İMF-DB defol!"

6 Ekim günü eski Sümerbank önünde toplanan sendikalar, demokratik kitle örgütleri, devrimciler ve siyasi partiler İMF-DB toplantısını protesto ettiler. Oldukça coşkulu geçen eylemde İMF-DB ve emperyalizm karşıtı sloganlar atıldı. Devrim ve sosyalizm vurgusu yapıldı.

Yapılan açıklamada İMF ve DB'nin işçi ve emekçilere daha fazla açlık, yoksulluk ve sefalet getireceği ifade edildi. İstanbul eylemcilerine ve direnişteki Kent AŞ işçilerine selam gönderildi.

AKP İl binası önünde protesto!

Devrimci, ilerici güçler 3 Ekim'de saat 15:00'te AKP İzmir il binası önünde gerçekleştirdikleri eylemle emperyalist haydutları protesto ettiler. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, DHF, Partizan, Halk Cephesi'nin örgütlediği eylemde emperyalist kuruluşların ülkeden defolması dile getirildi.

Gençlikten antiemperyalist eylem...

İzmir Ekim Gençliği 6 Ekim günü İzmir Konak Meydanı'nda gerçekleştirdiği eylemle İMF-Dünya Bankası Zirvesi'ni ve emperyalist haydutları protesto etti. "Bağımsız sosyalist Türkiye!" şiarını haykırdı. Eylem Ekim Gençliği okurlarının Konak Meydanı'ndaki Saat Kulesi'ne kendilerini zincirlemesiyle başladı.

Tersanelerdeki iş cinayetlerinden Çiğli Organize'deki işçilerin yaşadığı ağır çalışma koşullarına karşı emekçileri, gençliği birleşik mücadeleye çağıran eylemciler, çözümün devrimde, kurtuluşun sosyalizmde olduğunu ifade ettiler.

Eylem sırasında çevrede biriken işçi ve emekçilerden sloganlara katılarak ve alkışlayarak destek verenler oldu.

İşçi Bülteni Özel Sayı: 492 * Fiyatı: 25 YKr * Ekim 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih-İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92